

Dokumentaristický seminář KDT v ZS 2017/18

každé úterý v zimním semestru 17:20-18:55 v učebně KDT 217

(ve výuce se střídají všichni pedagogové katedry – představí film a případně hosta; pokud bude na programu projekce celovečerního dokumentu, seminář začíná již v 17h!)

3. 10. výuka odpadá z důvodů magisterských státnic

10. 10. schůze katedry

17. 10. Alice Růžičková – EXPRMNTL KBH (2001, 38'), [:rouge moulin:] (2012, 4'), Calábek autonomie (2014, 16')

24. 10. Karel Vachek – ukázky z tvorby

31. 10. Martin Řezníček – Jan Křížek, sochy a včely (2005, 60')

7. 11. Rudolf Adler – Poutník - Josef Koudelka (1991, 52')

14. 11. Helena Třeštíková – Mallory (již od 17:00h!, 2015, 101')

21. 11. Martin Mareček – okomentovaná kolekce studentských filmů Kapučíno, Javor 98, Metody vejce a Hry prachu

28. 11. Petr Kubica – Uzamčený svět (2017, 40', r. Karel Žalud - film z docusérie z teplického kriminálu)

5. 12. Vít Klusák – ukázky z tvorby

12. 12. Jan Gogola – 2 díly z cyklu Intolerance? (Opoziční souvislosti a Výzkumné souvislosti, 2x á 23', 2000)

19. 12. Míra Janek – Nespatřené (1996, 53')

Anotace filmů:

17. 10. Alice Růžičková – EXPRMNTL KBH (2001, 38')

Filmový dokument Alice Růžičkové a Martina Čiháka je trojportrétem emigrantů, kteří odešli z Čech ještě za minulého režimu, aby se usadili v Kodani, kde plnými doušky užívají výhod dánského sociálního systému. Martin Klapper je autor experimentálních výtvarných filmů, které vznikají metodou hand made a found footage. V dokumentu uvidíme ukázky jeho filmových koláží, ke kterým hraje na hračky a objekty. Také Jindřich Biskup se věnuje žánru hudební improvizace, především na perkuse, plastové kelímky a pouťové balónky. Do Dánska uprchl na ruské lodi Kalinin. Ve filmu jsou jeho hlavními atributy bicykl, nafukovací žába a barevný dětský kaleidoskop. Doménou Jury Vavrušáka je především dar výřečnosti a improvizace v přístupu k životu (šest žen, pobyty ve vězeních či samohonka z papiňáku). Strastiplná cesta z Ostravy do Dánska mu zabrala celých devět let - přes Bulharsko, Jugoslávii, Turecko, Maltu. EXPRMNTL KBH nás zavede do jejich bytů, tvůrčích laboratoří a do neturistických kodaňských lokalit – na osamělé pláže, k smetištním kontejnerům, do průchodů a zapadlých uliček. Dokument vznikl těžce a klopotně v průběhu tří let, nejdříve na vlastní náklady tvůrců. Autoři se tak dlouho snažili autenticky zachytit životní a tvůrčí spontaneitu svých přátel, až se sami stali součástí vznikajícího filmového díla.

24. 10. Karel Vachek – ukázky z jeho tvorby

31. 10. Martin Řezníček – Jan Křížek, sochy a včely (2005, 60')

Jan Křížek, rodák z Dobroměřic u Loun, odejel roku 1947 jako čerstvý absolvent Akademie výtvarných umění na studijní pobyt do Francie, a už se nikdy nevrátil. Sochař a malíř tvořil po válce ve Francii ve stylu art brut. Polní práce a včelín byly východiskem z existenčních problémů výjimečného českého umělce. Senzitivní dokument stojí na vyprávění jeho ženy, lyrická obraznost filmu pak usiluje vymezit vztah mezi uměním a situací člověka a zároveň nechává blízké se vzdáleným prolnout v pozvání k téměř zapomenutému dílu. Režisér se zlehka dotýká věcí, ví, že se mohou vzápětí rozplynout, hledá harmonii

mravní i uměleckou, zná váhu ticha, v níž se samota stává celostí a jako taková vede ke klidu a kontemplaci. Česno plné včel vyvažuje absenci tváře – nikdy neuvidíme tvář ženy, která vzpomíná. Jemný snímek prostoupený citlivostí je vyjádřením blízkosti a důvěry, která nepochybuje o lásce, neboť ta je silná a jednoznačná a vzpomínka na ni oddaluje bolest. Setkání režiséra s vdovou po umělci, který se stal včelařem, je příležitostí uvědomit si, že všechno má smysl, i ten nejprostší pohyb, pokud je tak vnímán. Film umožňuje divákovi oddat se zcela tomu, co pociťuje v okamžiku vidění, není hrou klamných zdání, ale soustředěním bezprostředních pocitů.

Zahrada před domem je krajinou počátku, pohyb slunce je paměť a nic z toho, co bylo prožito, se neztrácí. Práce světla spojuje část s celkem, prožívaná sounáležitost věcí světa dovoluje překračovat své vlastní hranice a poddat se vyššímu řádu, jehož vnitřním stavem je intuitivní ticho jednoty, to ticho, které utváří film.

7. 11. Rudolf Adler – Poutník - Josef Koudelka (1991, 52')

V roce 1969 dostal v USA jednu z nejvýznamnějších světových cen pro fotografy, Zlatou medaili Roberta Capy, neznámý český fotograf za sérii fotografií z okupace naší země sověty a dalšími armádami Varšavské smlouvy. Negativy se podařilo vyvézt tajně. Josef Koudelka byl ještě v Praze a jeho jméno nemohlo padnout, protože by mu šlo o život. Krátce nato Koudelka emigroval. Dnes je považován za jednoho z nejvýznamnějších fotografů své generace na světě. Francouzský občan získal snad všechny nejprestižnější světové ceny oboru a mnoho dalších ocenění. Je jediným českým členem agentury Magnum photo a přítel Henri Cartier-Bressona. Ve filmu se po dvaceti letech vrací do bývalé vlasti aby po letech kdy se o něm mlčelo připravil s podporou přátel výstavu v UMPRUM muzeu.

14. 11. Helena Třeštíková – Mallory (2015, 101')

Po unikátních časosběrných dokumentech *Marcela*, *René* a *Katka* přichází dokumentaristka Helena Třeštíková s novým filmem, v němž 13 let sleduje hlavní hrdinku Mallory, která se po těžkých životních peripetiích odhodlaně snaží vrátit do běžného života. S Mallory se život nemazlil, ona se však po porodu syna dokázala vymanit z drogové závislosti a zvládla i období, kdy se ocitla s dítětem na ulici a žila jako bezdomovec. Mallory dnes na střední odborné škole studuje obor Sociální činnost a své uplatnění nakonec našla v pomoci těm, jejichž životy zná nejlépe – lidem na okraji společnosti. Film *Mallory* je tak kromě jiného filmem o naději, že každý má šanci změnit svůj život.

21. 11. Martin Mareček – okomentovaná kolekce studentských filmů: postup práce Kapučíno (1997, 5'), portrét Javor 98 (1998, 14') a ukázky z bakalářského filmu Metody vejce (1999) a absolventského filmu Hry prachu (2001).

Dialogický průřez osobního přístupu ke škole i žánru dokumentárního filmu. Sdílení pochybností, chyb i objevů během přelomu století na Katedře dokumentární tvorby.

28. 11. Petr Kubica – Uzamčený svět (2017, 40', r. Karel Žalud)

Pětidílný dokumentární seriál zmapuje život ve věznicích a jeho společenské souvislosti. Cílem projektu je demytizovat svět za ostnatým drátem a nabídnout silné příběhy lidí, kteří si odpykávají svůj první trest. Sledovanými nebudou recidivisté nebo vrazi, ale lidé, kteří se do své současné situace dostali z nedbalosti, nepozornosti nebo souhrou pro ně nešťastných okolností. Na půdorysu jejich příběhů a cest, které je zavedly až do nápravného zařízení, tak bude seriál zároveň průřezem současným systémem nápravné péče a bude hledat odpovědi na to, zda tento systém umožňuje skutečnou nápravu, nebo je jen represivním aparátem.

„Seriál se natáčí ve vazební věznicí v Teplicích, jejíž vedení se snaží o skutečně nápravný přístup k vězňům. Počet recidivistů v českých věznicích roste, sedm z deseti vězňů je ve vězení už poněkolkáté.

Dokumentaristé zachycují příběhy odsouzených, kteří do vězení nastupují poprvé, i propuštěných, které společnost přijímá většinou s obavami,“ popisuje kreativní producent Petr Kubica.

5. 12. Vít Klusák – ukázky z jeho školní tvorby

12. 12. Jan Gogola – 2 díly z Intolerance á 25min.

Opoziční souvislosti (1999, 23')

Opoziční smlouva jako performance.

Výzkumné souvislosti (2000, 23')

Provokující zamyšlení nad tím, jak výzkumy veřejného mínění zpětně ovlivňují reálný život společnosti.

19.12. Míra Janek – Nespátené (1996, 53')

Film přibližuje svět nevidomých dětí z pražské školy Jaroslava Ježka pro zrakově postižené, které díky péči fotografky Daniely Horníčkové začaly fotografovat. Jsou to právě jejich fotografie, jež pomáhají vytvářet nové mosty mezi dvěma ostrovy našeho světa: mezi nespáteným a viděným. Smysl této fotografické možnosti se však naplňuje jedině tehdy, dojde-li k vykročení z obou stran. Ač se film zaměřuje spíše na stránku rozličných motivací a zkušeností nevidomých fotografů, sám proces natáčení se stává předmětem fascinujícího audiovizuálního dialogu autorů s jejich světem. Způsob spoluúčasti, k níž tento vitalistický film vybízí, je prost jakéhokoli sentimentu a vedle svého lidského rozměru přivádí v celkovém důsledku také k otázkám po znovunalézání významů tak často zaměňovaných slov: vytvořit, natočit, vyfotografovat.